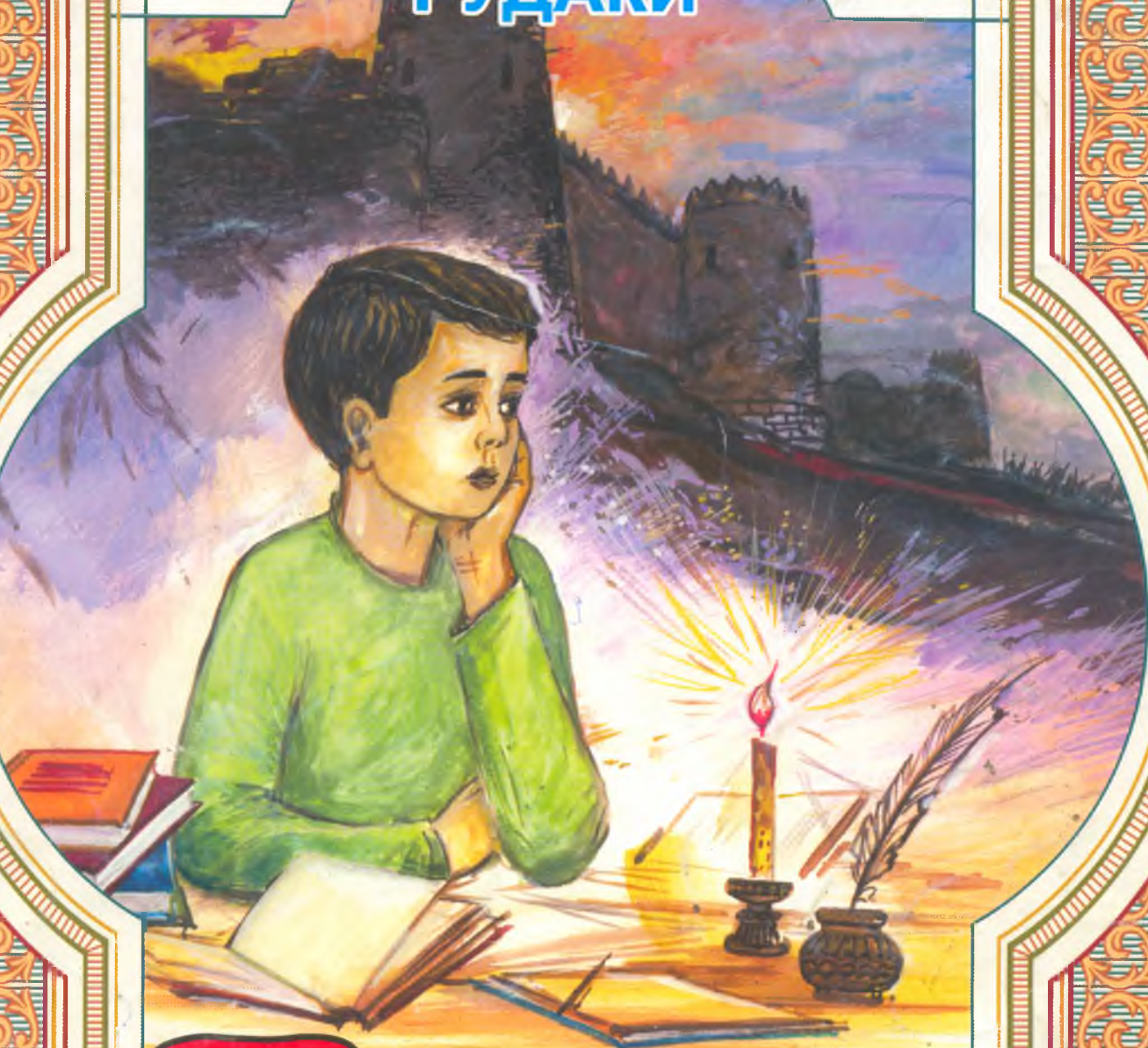

Абуабдуллоҳи
Рӯдакӣ

ПАНОҲО

Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ аз бузургтарин шоирони асри X ба шумор рафта, аз худ мероси гаронбаҳое боқӣ гузоштааст. Қиссаву дoston, шеърӯ ғазал ва шоҳбайтҳои ҷовидонаву равонбахши ӯ баъд аз ҳазорсолаҳо ҳам вирди забон хоҳанд буд. Рашидии Самарқандӣ (асри XII дар бораи ин шоири соҳибқирон чунин навиштааст:

Гар сарӣ ёбад ба олам кас ба некӯ шоирӣ,
Рӯдакиро бар сари он шоирон зебад сарӣ.
Шеъри ӯро баршумурдам сездаҳ раҳ сад ҳазор,
Ҳам фузун ояд агар чунон, ки бояд бишмарӣ.
Шеърҳои баландмазмуну олии устод Рӯдакӣ то ҳанӯз ғоя ва қимати бадеию пандуахлоқии худро аз даст надодааст. Шоҳбайтҳои равону сода ва ҷонбахши шоир:

Ҳеҷ шодӣ нест андар ин ҷаҳон,
Бартар аз дидори рӯи дӯстон,
Қарнҳои дигар низ дилаи мардумро шоду мунаввар мекунанд ва ҷароғи
дониш меафрӯзанд, номи шоирро зиндаву ҷовид мегардонанд.

Абӯабдуллоҳи
РӯДАКӢ

КИТОБРО ДАР МҶҲЛАТИ КАЙДШУДА
БАРҒАРДОНЕД

ҶДММ «Ҳочӣ Ҳасан»

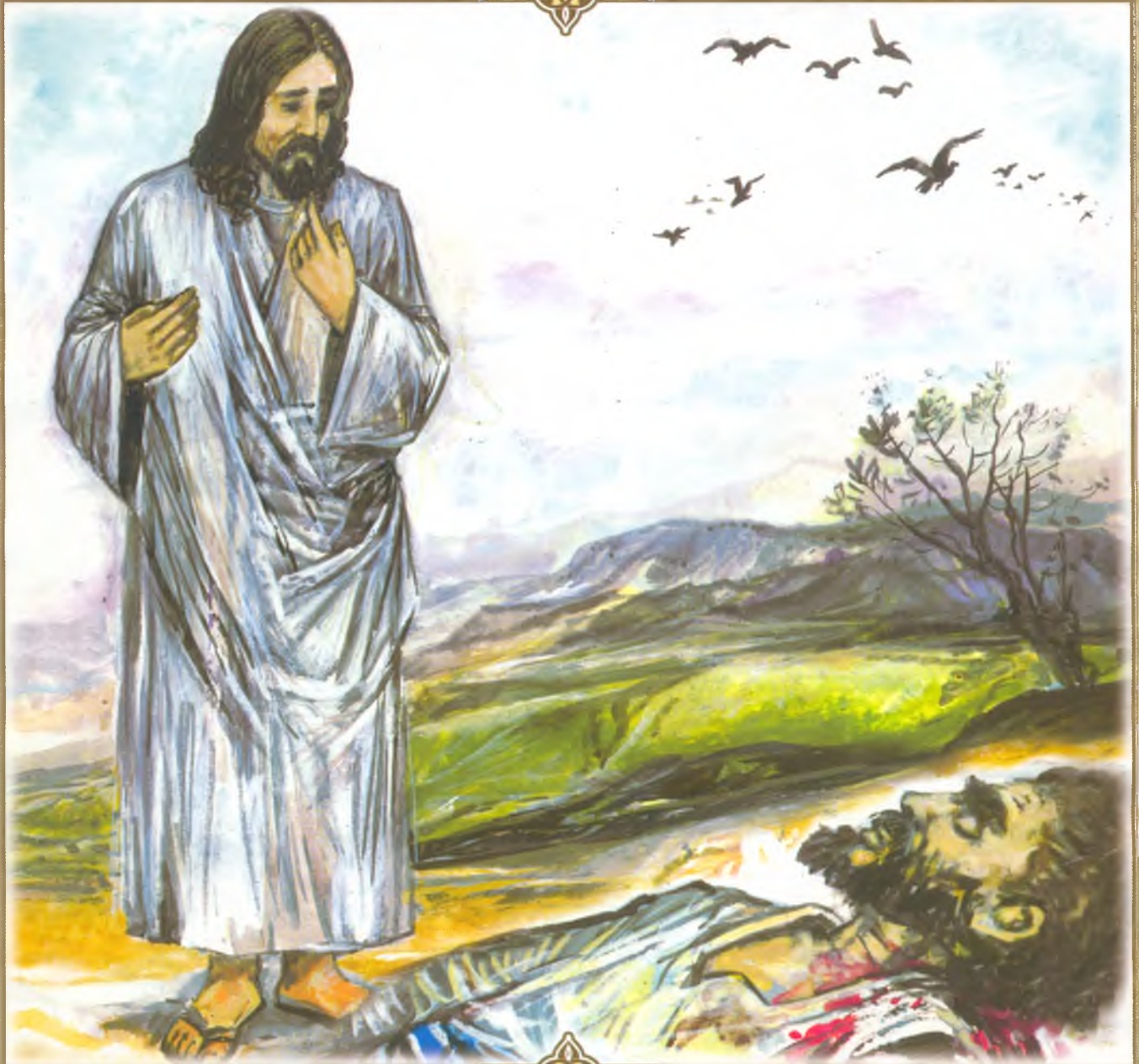
ПАНДҶО

2008

چون تیغ به دست آری، مردم نتوان کشت
نزدیک خداوند بدی نیست فرامشت

انگشت مکن رنجه به در گفتن کس
تا کس نکند رنجه به در گفتنت مش

Чун теғ ба даст оӣ, мардум натавон кушт,
Наздики худованд бадӣ нест фаромушт...

Ангушт мақун ранча ба дар кӯфтани кас,
То кас накунад ранча ба дар кӯфтанат мушт.

از دوست به هر چیز چرا بایدت آزرده^۱
کین عیش چنین باشد گه شادی و گه درد

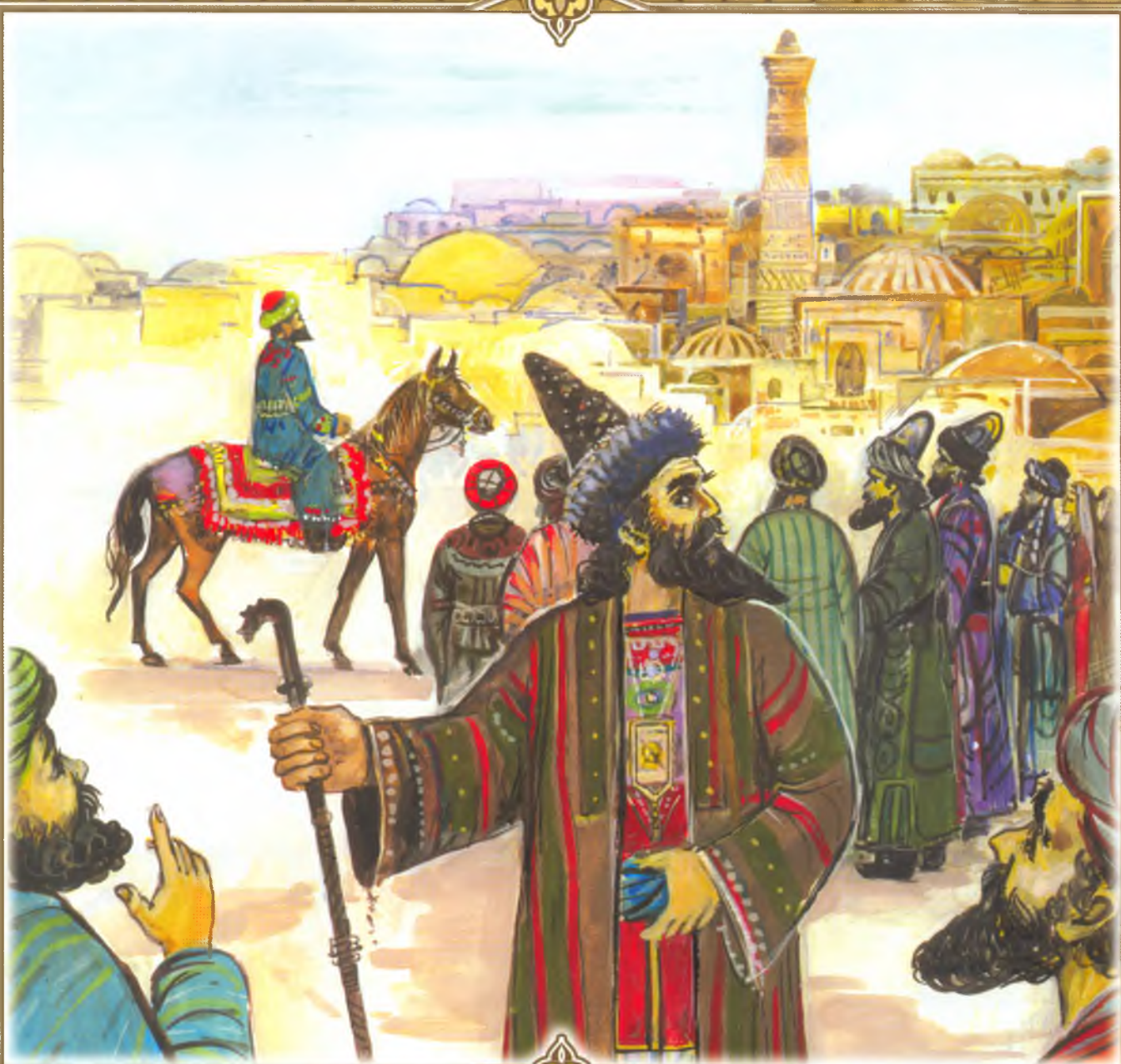
او خشم همی گیرد، تو عذر همی خواه
هر روز به نو یار دگر می نتوان کرد

Аз дӯст ба ҳар чиз чаро бояд-т озард^۱,
К-ин айш чунин бошад: гаҳ шодию гаҳ дард.

Ӯ хашм ҳамегирад, ту узр ҳамеҳох,
Ҳар рӯз ба нав ёри дигар менатавон кард.

مار را، هرچند بهتر پروری
چون یکی خشم آورد کيفر^۱ بری
سفله طبع مار دارد، بی خلاف
جهد کن تا روی سفله ننگری

Морро ҳарчанд беҳтар парварӣ,
Чун яке хашм оварад, кайфар^۱ барӣ.
Сифла таъби мор дорад беҳилоф,
Ҷаҳд кун, то рӯи сифла нангарӣ.

گر بر سر نفس خود امیری، مردی
بر کور و کرار نکته نگیری، مردی
مردی نبود فتاده را پای زدن
گر دست فتاده ای بگیری، مردی

Гар бар сари нафси худ амирӣ, мардӣ!
Ба кӯру кар ар нукта нагирӣ, мардӣ!
Мардӣ набувад фитоदारо пой задан,
Гар дасти фитодае бигирӣ, мардӣ!

هان رودکی از قید غم آزاد بزی!
با خاطر خرم و دل شاد بزی!
ویرانی خود منگر و آبادی دهر
ویرانی دهر بین و آباد بزی!

Хон, Рӯдакӣ, аз қайди ғам озод бизӣ!
Бо хотири хурраму дили шод бизӣ!
Вайрони худ мангару ободии даҳр,
Вайрони даҳр бину обод бизӣ!

تا جهان بود از سر آدم فراز
کس نبود از راز دانش بی نیاز
دانش اندر دل چراغ روشن است
وز همه بد بر تن تو جوشن است

То ҷаҳон буд аз сари одам фароз,
Кас набуд аз рози дониш бениёз...

Дониш андар дил ҷароғи равшан аст,
В-аз ҳама бад бар тани ту ҷавшан аст.

چهار چیز مر آزاده را ز غم بخرد:
تن درست و خوی نیک و نام نیک و خرد
هر آنکه ایزیدش این چهار روزی کرد
سزد، که شاد زید جاودان و غم نخورد

Чаҳор чиз мар озодаро зи ғам бихарад:
Тани дурусту ҳӯи неку номи неку хирад.
Ҳар он, ки эзидаш ин ҳар чаҳор рӯзӣ кард,
Сазад, ки шод зияд ҷовидону ғам нахӯрад.

این جهان را نگر به چشم خرد
نی بدان چشم که اندر او نگری
همچو دریاست وز نکوکاری
کشتی ساز تا بدان گذری

Ин ҷаҳонро нигар ба ҷашми хирад,
Не бад-он ҷашм, к-андар ӯ нигарӣ.
Ҳамчу дарёст в-аз нақӯкорӣ
Киштиёе соз, то бад-он гузарӣ.

5-50

ای دریغا، که خردمند را
باشد فرزند و خردمند نی!
ورچه ادب دارد و دانش پدر
حاصل میراث به فرزند نی!

Абуабдуллоҳи РӯДАКӢ «Пандҳо»

Муассис: Латофати Кенча
Мухаррир: Юсуфҷон Аҳмадзода
Мусаввир: Абдусалом Абдуллоев
Мусаххех: Ганчина Муллоҷонова
Ороишгар ва тарроҳ: Комрони Раҳмонзод

Ба чоп супорида шуд
05.08.2008. Ба чопаш имзо шуд
10.08.2008. Андозан 60x84 / 16
Чузъи чопи 2,5. Теъдол 5000.
Нарҳаш шартномавӣ.

Дар интишороти
«Мега» (Туркиё)
чоп шудааст.

ISBN 978-99947-53-14-7

Ой, дарего, ки хирадмандро
Бошад фарзанду хирадманд не.
В-арчи адаб дораду дойиш падар,
Ҳосили мерос ба фарзанд не.